

[Kjær Rasmussen.]

ske det, at det allermest trælse arbejde så må aflønnes betydelig bedre end i dag, hvor det mest uspændende arbejde giver det dårligste afkast; det er jo egentlig også en fuldstændig bagvendt situation.

Ved en sådan samfundspension eller garanteret mindsteindkomst vil der blive skabt et almindeligt sikkerhedsnet under folks økonomiske liv. De vil blive friere stillet i alle måder, og vi vil komme bort fra arbejdstvangen, så der bliver kræfter til at skabe sig et liv med mening i. Så meget om fremtidsperspektiverne, som vi jo desværre sikkert står ret ene med.

Lad mig til slut sige om forslaget, at vi må vide mere om de intentioner, der ligger bag, før vi kan give grønt lys. Det, vi foreløbig kan konstatere, er, at regeringen fra 1. januar 1971 vil opkræve en proportional særskat og opsamle denne i en fond til almindelig stabilisering af kreditmarkedet. Vi håber, at udvalgsarbejdet vil bringe flere nyheder for dagen; som forslaget ligger her, er vi ikke i stand til at medvirke til dets vedtagelse.

Hanne Reintoft: I sin forelæggelsestale fastslår ministeren, at denne foreslåede pensionsfond skal medvirke til en stærkt tiltrængt forøgelse af opsparingen, og det er vel også sagens kerne. Fonds, opsparet af lønmodtagerne via tilskud over skatter som i dette tilfælde eller ved direkte indbetaling over lønnen, som tilfældet er med ATP, er jo i øjeblikket løsningen for at imødekomme stats og erhvervslivs behov for kapital, som ikke kan tilfredsstilles på anden måde. Det er ikke så længe siden, at disse ideer blev beskyldt for at være socialistiske. Det har de aldrig været, og som jeg anførte sidst vi debatterede dette, så har man i Vesttyskland set CDU og arbejdsgiverforeningen gå varmt ind for disse fonds, og nu ser vi altså den borgerlige danske regering anerkende ideen.

Det understreges jo også, at fondsindbetalingerne de første mange år ene og alene skal tjene opsparingsformål, og man tør end ikke trække de regler op, hvorefter midlerne skal bruges til den pension, som er begrundelsen for denne øgede skattebyrde — for det er jo det, der er tale om. Fremgangsmåden øger den tendens, som flere økonomer

har påpeget, til, at staten bl. a. over såkaldt moderne socialpolitik medvirker til, at der via skattevejen overføres midler fra samfundets mindrebemidlede til samfundets mere velstillede.

Dette lovforslag skal ses i kombination med den fulde folkepension, og den fulde folkepension er jo netop socialpolitik, der stiller de i forvejen velstillede bedre, men samtidig ikke betyder nogen bedring af de dårligt stillede forhold, de, der efter livet igennem at have tilhørt den gruppe, der hele tiden har haft den mindste andel af samfundets velstand, nu er henvist alene til de offentlige pensioner. Som disse pensioner er nu, er de placeret på grænsen til eksistensminimum, og det lykkes jo også kun Danmark via sære beregningsregler at leve op til de internationale konventioner på området. Alle ved, at de folke-, invalide- og enkepensionister, der kun har pensionen, for øjeblikket er næsten kriseagtigt dårligt stillet; og der går ikke en dag, uden at man modtager fortvivlede klager over situationen. Alle — også ministeren — ved også, at den fulde folkepension ikke løser disse pensionisters problemer, men kun yder en hjælp til grupper, der faktisk har mindre behov for det.

Der ligger vel også en erkendelse af pensionens ringe størrelse i forslaget om en form for tillægspension. Man har tænkt sig, at indbetaling af bidrag til denne tillægspension skal begynde nu med opsparingsformål, men at udbetalingen først skal foregå fra 1976. Der må hertil siges, at man ikke under nogen omstændigheder kan vente til 1976 med at forbedre pensionerne væsentligt ud over de normale forhøjelser i forbindelse med pristalsregulering, med overenskomsterne på arbejdsmarkedet eller med fejlberregnet skattepolitik, som regeringen jo har excelleret i i år.

Dernæst må det understreges, at denne yderligere pensionsopsparing bliver en meget hård byrde for hele befolkningen, men ved at udgøre en fast procent af skala-indkomsten bliver det en beskatning, der vil ramme de lavtlønnede hårdst, de samme, der får det ringest, når de bliver pensioneret.

Dertil kommer, at man fortsætter den fulde folkepensions sociale tanke ind i tillægspensionsideen, idet man foreslår, at alle også skal have tillægspensionen, i stedet for